

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 8 września 1966 r.

w sprawie uposażeń sędziów i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 11, poz. 54) Rada Państwa uchwala:

§ 1. 1. Sędziowie Sądu Najwyższego i członkowie Biura Orzecznictwa otrzymują uposażenie zasadnicze według następujących grup i kwot:

Grupa	Kwota miesięcznego uposażenia
I A	5.000 zł
I B	4.600 „
I C	4.200 „
II	3.800 „
III	3.400 „
IV	3.000 „

2. Sędzia Sądu Najwyższego otrzymuje uposażenie zasadnicze w grupie IA, członek Biura Orzecznictwa nie będący sędzią — w grupie IV do IB.

§ 2. 1. Sędziowie Sądu Najwyższego, sędziowie delegowani do zastępczego pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym oraz członkowie Biura Orzecznictwa otrzymują dodatki specjalne według następujących stawek: 500, 700, 1000, 1200, 1400, 1600, 2000, 2400, 2600, 2800 i 3000 zł miesięcznie.

2. Przewodniczący Rady Państwa może zezwolić Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego na wprowadzenie stawki dodatku specjalnego nie przewidzianej w ust. 1 oraz określenie osób, którym z tytułu pełnionej przez nich funkcji dodatek w tej stawce będzie przysługiwał.

§ 3. 1. Dyrektor Biura Orzecznictwa i przewodniczący wydziału w izbie otrzymuje dodatek specjalny w stawce od 2400 do 3000 zł.

2. Sędzia Sądu Najwyższego nie pełniący funkcji wymienionych w ust. 1 otrzymuje dodatek specjalny w stawce 2000 zł.

3. Sędzia delegowany do zastępczego pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym otrzymuje dodatek specjalny w stawce od 1000 do 1600 zł.

4. Członek Biura Orzecznictwa otrzymuje dodatek specjalny w stawce od 500 do 1400 zł.

§ 4. 1. Stawki dodatku specjalnego Dyrektorowi Biura Orzecznictwa i przewodniczącym wydziałów w izbach przyznaje Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego.

2. Grupy uposażenia zasadniczego i stawki dodatku specjalnego członkom Biura Orzecznictwa oraz stawki dodatku specjalnego sędziom delegowanym do zastępczego pełnienia obowiązków sędziowskich w Sądzie Najwyższym przyznaje Minister Sprawiedliwości.

§ 5. 1. W razie zbiegu uprawnień do pobierania dodatków specjalnych lub dodatku specjalnego i dodatku funkcyjnego przysługuje jeden dodatek według wyboru uprawionego.

2. Dodatek specjalny nie przysługuje w okresie zawieszenia w pełnieniu służby. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego może wstrzymać wypłatę dodatku osobie, która z innych powodów nie pełni przez ponad 3 miesiące obowiązków, z którymi związany jest dodatek.

3. Przepisy o utracie prawa do dodatku specjalnego przez pracowników ministerstw mają zastosowanie do dodatku specjalnego przysługującego na podstawie niniejszej uchwały.

§ 6. 1. Sędziowie Sądu Najwyższego i członkowie Biura Orzecznictwa otrzymują dodatek za wysługę lat, który wynosi miesięcznie:

po trzech latach wysługi	— 250 zł
po sześciu latach wysługi	— 400 „
po dziewięciu latach wysługi	— 550 „
po dwunastu latach wysługi	— 700 „

2. Do wysługi lat zalicza się okres służby po dniu 22 lipca 1944 r.:

- a) na stanowiskach sędziowskich, asesorskich i aplikanckich w sądownictwie powszechnym i sądach ubezpieczeń społecznych, sędziego Sądu Najwyższego i członka Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego;
- b) na stanowiskach prokuratorów, wiceprokuratorów, podprokuratorów, referendarzy śledczych, asesorów i aplikantów prokuratorów;
- c) na stanowiskach wymienionych w pkt a) i b) w wojskowej służbie sprawiedliwości;
- d) w b. Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym na stanowiskach określonych przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.

3. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego może zaliczyć sędziemu Sądu Najwyższego również okresy innej służby (wykonywania zawodu) aniżeli wymienione w ustępie 2, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji. W stosunku do członków Biura Orzecznictwa uprawnienia te przysługują Ministrowi Sprawiedliwości.

4. Do wysługi lat nie zalicza się okresów niepełnienia służby (niewykonywania zawodu) z powodu zawieszenia w czynnościach służbowych, chyba że postępowanie dyscyplinarne zakończone zostało umorzeniem lub uniewinnieniem.

5. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków.

6. Dodatek za wysługę lat jest płatny miesięcznie z góry począwszy od 1 dnia najbliższego miesiąca kalendarzowego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki tego dodatku.

§ 7. Dodatek specjalny i dodatek za wysługę lat są wolne od podatku od wynagrodzeń.

§ 8. 1. Tworzy się fundusz nagród na nagrody dla sędziów Sądu Najwyższego i członków Biura Orzecznictwa w wysokości 3% planowanego dla nich osobowego funduszu płac. Oszczędności w osobowym funduszu płac nie mogą być przeznaczone na wypłatę nagród.

2. Suma nagród indywidualnych przyznanych sędziemu Sądu Najwyższego lub członkowi Biura Orzecznictwa w danym roku kalendarzowym nie może przekroczyć 15% jego rocznego uposażenia zasadniczego.

3. Poza nagrodami przewidzianymi w ust. 2, nie mogą być przyznane nagrody z innych tytułów; nie dotyczy to nagród państwowych, za udział w konkursach, za osiągnięcia racjonalizatorskie i za projekty wynalazcze.

§ 9. 1. W obrębie zajmowanego stanowiska można awansować w zakresie grup uposażenia zasadniczego i stawek dodatku specjalnego. Okres między awansami nie może wynosić mniej niż dwa lata.

2. Terminami awansowymi są 1 stycznia i 22 lipca. Przy awansie 22 lipca zmiana wynagrodzenia następuje od 1 sierpnia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do przypadków, gdy następuje powołanie na wyższe stanowisko lub zmiana stanowiska.

§ 10. Do czasu zmiany dotychczasowych przepisów o dietach dla pracowników państwowych przyznaje się sędziom Sądu Najwyższego i członkom Biura Orzecznictwa dodatek 50% do diet przewidzianych w tych przepisach.

§ 11. W zakresie dodatków mieszkaniowych mają do osób objętych uchwałą zastosowanie przepisy w sprawie uposażenia sędziów, asesorów i aplikantów sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych.

§ 12. W sprawach nie unormowanych w uchwale mają odpowiednio zastosowanie przepisy o uposażeniu pracowników państwowych.

§ 13. Do uposażeń, dodatków do uposażeń oraz innych należności sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego stosuje się przepisy obowiązujące w wojsku w zakresie uposażeń żołnierzy.

§ 14. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 18 listopada 1964 r. w sprawie uposażeń sędziów i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego (Monitor Polski z 1964 r. Nr 79, poz. 372 i z 1965 r. Nr 55, poz. 284).

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1966 r.

Przewodniczący Rady Państwa: E. Ochab
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki